

Вогнева підтримка. Польовий статут (FM) 3-09 сухопутних військ армії США

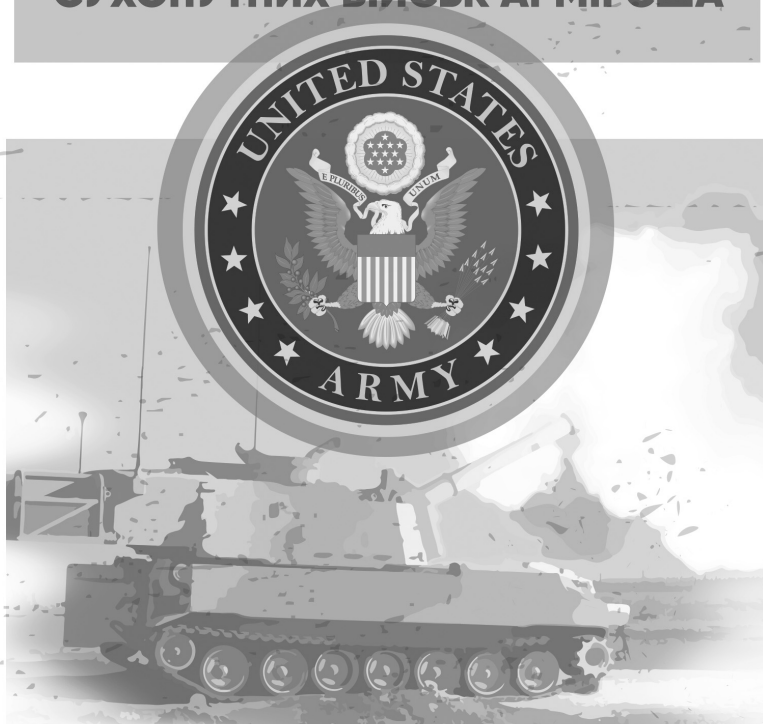
Це видання встановлює принципи вогневої підтримки, описує функцію ведення бойових дій — вогневе ураження противника з точки зору її основних компонентів, функцій та необхідних результатів та описує як вогнева підтримка здійснюється відносно всього процесу ведення операцій. Масштаб цього видання достатньо широкий для того, щоб описати структуру вогневої підтримки у всій її цілісності.

Вона рівною мірою стосується різноманітних сил та засобів, що визначаються як ресурси вогневої підтримки. Успішне застосування вогневої підтримки залежить від синхронізації всіх форм вогневої підтримки з всіма функціями ведення бойових дій.

Це доктринальне видання має використовуватись всіма командирами та штабами, які повинні застосовувати вогневу підтримку в своїх бойових діях.

ВОГНЕВА ПІДТРИМКА

ПОЛЬОВИЙ СТАТУТ (FM) 3-09
СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК АРМІЇ США



Видавництво
«К Н Т»
Київ – 2023

УДК 35.355(351)

В 42

Вогнева підтримка. Польовий статут (FM) 3-09 сухопутних військ армії США. — В 42 Київ: Вид. «КНТ», 2023. — 176 с.

ISBN 978-966-370-669-6

Це видання встановлює принципи вогневої підтримки, описує функцію ведення бойових дій — вогневе ураження противника з точки зору її основних компонентів, функцій та необхідних результатів та описує як вогнева підтримка здійснюється відносно всього процесу ведення операцій. Масштаб цього видання достатньо широкий для того, щоб описати структуру вогневої підтримки у всій її цілісності. Вона рівною мірою стосується різноманітних сил та засобів, що визначаються як ресурси вогневої підтримки. Успішне застосування вогневої підтримки залежить від синхронізації всіх форм вогневої підтримки з всіма функціями ведення бойових дій.

Це доктринальне видання має використовуватись всіма командирами та штабами, які повинні застосовувати вогневу підтримку в своїх бойових діях.

ISBN 978-966-370-669-6

Зміст

Передмова	6
Введення	11
Глава 1 Головні принципи вогневої підтримки	12
Параграф I – ВИЗНАЧЕННЯ	12
Вогневе ураження	12
Вогнева підтримка	12
Офіцер вогневої підтримки	13
Параграф II – Маневр загальновійськовими формуваннями та територіальна оборона	13
Застосування польової артилерії у загальновійськовому маневрі	14
Параграф III – Бойові потужності	15
Параграф IV – функція ведення бойових дій – вогневе ураження противника та її відношення до інших Функцій ведення бою.	16
Основні принципи Функції ведення бойових дій – Вогневе ураження противника	19
Децентралізоване управління	22
Переміщення та маневр	22
Розвідка	23
Забезпечення	24
Захист військ	25
Параграф V Вогнева підтримка та Принципи об'єднаних операцій	25
Об'єктність	26
Енергійність	26
Масування	27
Економія сил	27
Маневр	27
Єдність командування	28
Безпека	28
Несподіванка	28
Простота	29
Наполегливість	29
Легітимність	29
Обмеження примусового характеру (стриманість)	29
Глава 2. Функція ведення бойових дій Вогневе ураження противника	31
Параграф I Децентралізоване управління організаціями Вогневої підтримки	31
Підрозділи вогневого ураження	31

Начальник вогневого ураження (начальник артилерії)	36
Координатор вогневої підтримки (FSCOORD)	38
Офіцер вогневої підтримки бригади	39
Штаб польової артилерії військ	39
Організації координації Вогневої підтримки ВМФ та Корпусу морської піхоти	55
Органи координації вогневої підтримки оперативного з'єднання повітряних та наземних сил морської піхоти	56
Організації координації Вогневої підтримки ВПС	58
Параграф II Розвідка, Спостереження та Виявлення та захоплення цілей	59
Розвідка та спостереження	59
Захоплення та супроводження цілі	60
Параграф III Засоби нанесення ударів	64
Спроможності вогню та його нарощування	64
Спроможності по нарощування вогню	65
Класифікація боєприпасів сухопутних військ	67
Польова артилерія	68
Міномети	70
Надводна вогнева підтримка	72
Повітряна підтримка	74
Операції об'єднаної повітряно-ударної групи (JAAT)	77
Армійська авіація	78
Кібер/електромагнітні заходи	79
Параграф IV Забезпечення	81
Загальний огляд	81
Забезпечення в рамках організацій Вогневої підтримки	83
Глава 3. Вогнева підтримка та оперативний процес	85
Параграф I Планування вогневої підтримки	86
Загальний огляд	86
Процес прийняття військового рішення	87
Намір командира	88
Розпорядження командира щодо вогневої підтримки	88
План вогневої підтримки	90
Аналіз ефектів у плануванні вогневої підтримки	91
Процес ураження цілей	93
Принципи координації вогневої підтримки	95
Параграф II Підготовка вогневої підтримки	99
Тренувальні навчання	100
Цифрові навчання польової артилерії	100
Дозвіл на ведення вогню	104
Параграф III Виконання вогневої підтримки	105

Вогнева підтримка наступальних операцій	105
Вогнева підтримка оборонних операцій	109
Вогнева підтримка стабілізаційних операцій	113
Вогнева підтримка для забезпечення оборони цивільних органів влади	114
Спеціальні міркування	115
Параграф IV Оцінка вогневої підтримки	118
Поточні розрахунки вогневої підтримки	119
 Додаток А. Узгодження вогневої підтримки та інші заходи управління	122
Параграф I – Заходи узгодження вогневої підтримки	122
Параграф II – Розмежувальні лінії та міркування щодо фазових рубежів для вогневої підтримки	139
Параграф III – Радіо локаційні станції та заходи координації повітряного	142
 Додаток Б. Зв'язок командування та підтримки	149
 Глосарій	165
Частина I – Абревіатури	165
Частина II – Терміни та визначення	169
 Посилання	172

Передмова

Польовий статут (FM) 3-09 є головним доктринальним документом з організації вогневої підтримки сухопутних військ. Цей Статут є керівництвом до дій в питаннях застосування вогневої підтримки під час рішучих дій у складі спільних наземних операцій. Основні принципи об'єднаних наземних операцій будуються на ініціативі, рішучих діях, децентралізованому управлінні – поєднаних та вмонтованих до цілеспрямованого та одночасного виконання маневру загальновійськовими формуваннями та заходів глобальної безпеки – з метою досягнення наміру командира та бажаного кінцевого стану (Доктринальне Видання СВ (ADP) 3-0).

Випробування у збройних конфліктах майбутнього виводять на перше місце в діяльності СВ – підготовку таких керівників та військ, які виявлятимуть високий рівень спроможності пристосуватись до умов ведення бойових дій. Досягнення такого рівню пристосування вимагає від сухопутних військ відповідності двом принципам відповідальності в рамках операцій широкого спектру -

- Здійсненню сухопутними силами маневру загальновійськовими формуваннями з метою досягнення фізичних, швидкісних та психологічних переваг над військами противника. Використання ґрунтового розуміння загальновійськового принципу ведення бою, коли сухопутні сили інтегрують бойові потужності, що містяться в шістьох функціях ведення бойових дій з широким колом відповідних цивільних та військових спроможностей для нанесення поразки противнику та захоплення, збереження та використання ініціативи.
- Сухопутні війська здійснюють територіальну оборону (WAS) з метою закріплення досягнутих результатів, стабілізації середовища та гарантування свободи переміщень та дій.

Це видання встановлює принципи вогневої підтримки, описує функцію ведення бойових дій – вогневе ураження противника з точки зору її основних компонентів, функцій та необхідних результатів та описує як вогнева підтримка здійснюється відносно всього процесу ведення операцій. Масштаб цього видання достатньо широкий для того, щоб описати структуру вогневої підтримки у всій її цілісності. Вона рівною мірою стосується різноманітних сил та засобів, що визначаються як ресурси вогневої підтримки. Успішне застосування вогневої підтримки залежить від синхронізації всіх форм вогневої підтримки з

всіма функціями ведення бойових дій. Це доктринальне видання має використовуватись всіма командирами та штабами, які повинні застосовувати вогневу підтримку в своїх бойових діях.

Сухопутні війська використовуються поряд з іншими Видами ЗС, як складова міжвидових сил. Отже, цей Статут засновується не тільки на ADP 3-0, але також на об'єднаній Доктрині, такій як JP 3-0, JP 3-09, та JP 3-60.

Вогнева підтримка здійснюється мінометами, ствольною польовою артилерією, реактивними снарядами, ракетами, надводними засобами вогневої підтримки ВМС (NSFS), ударними вертольотами не із складу СВ, фронтовою авіацією та безпілотними повітряними системами. Вогнева підтримка може посилюватись системами, що здатні проводити електронні атаки.

Це видання описує польову артилерію у якості головного засобу вогневої підтримки, що є в наявності у командира та встановлює її обов'язком інтеграцію, координацію та синхронізацію з задумом операцій командира. У цьому і полягає головний обов'язок вогневої підтримки. Статут допомагає командирю, його штабному офіцеру вогневої підтримки, а також командирю вогневого підрозділу у дотриманні цих викликів через стисле та чітке зображення вогневої підтримки та пояснення, чому все це повинно працювати як єдина система.

МЕТА

Метою FM 3-09 є надати доктрину вогневої підтримки військам. Статут скеровує планування, підготовку, виконання та оцінку вогневої підтримки в ході рішучих бойових дій.

МАСШТАБ

Цей Статут для організації вогневого ураження розбудовує спільне усвідомлення та узагальнює досвід, отриманий протягом недавніх операцій та численних навчань. Він заснований на перевірених часом принципах та фундаментальних основах, з одночасним урахуванням нових технологій.

FM 3-09 складається з трьох глав та двох Доповнень. Кожна з глав описує основні аспекти вогневої підтримки, в той час як доповнення описують аспекти вогневої підтримки, що доповнюють саму доктрину.

Глосарій містить визначення основних термінів та оновлені визначення деяких відібраних термінів.

- Глава 1 уточнює бойове завдання польової артилерії, надає опис вогневої підтримки, маневру загальновійськовими силами, територіальної оборони (WAS) та бойових потужностей.
- Глава 2 описує функцію ведення бойових дій – вогневе ураження противника. Ця глава обговорює чотири компоненти структури вогневої підтримки: автоматизовані системи управління; спостереження, розвідку та виявлення цілей; ресурси для нанесення ударів; забезпечення. Вона надає нову, або уточнену термінологію та інформацію стосовно начальника вогневого ураження противника (COF), офіцера вогневої підтримки бригади (FSO), координатора вогневої підтримки (FSCoord) та нову, або змінену термінологію, таку, як типи керованих боєприпасів на кінцевій ділянці траєкторії (TGMs), польова артилерія, спроможності масштабування для їх відповідності повному ряду летальних та не летальних ефектів, що є у розпорядженні командира.
- Глава 3 описує елементи процесу ведення бойових дій з огляду на планування, підготовку, виконання та оцінку вогневої підтримки.
- Доповнення А надає уточнений опис засобів (заходів) координації та управління, що притаманні вогневій підтримці. Термін «координаційні заходи вогневої підтримки» було змінено на «заходи координації вогневої підтримки» (FSCM), а його визначення було незначною мірою модифіковане у 2006 році у JP 3-0. Терміни та визначення для «рубіжу скоординованого вогню» (CFL), «рубіжу координації вогневої підтримки» (FSCl), забороненої зони, фазового рубіжу, зони вогню (ZF) вивірені з JP 3-09. Змінені терміни та визначення надаються у Доповненні А та включені до глосарію.
- Доповнення В містить стисле обговорення взаємних відносин між підрозділами (частинами) та підтримкою, іншими повноважними органами та організацію сил польової артилерії для ефективної вогневої підтримки. Підрозділам польової артилерії надаються повноваження командні або підтримки. Додатково, чотири притаманні відповідальності польової артилерії мають встановлені відповідальності стосовно

взаємовідношення підрозділів (частин) та підтримки. Підрозділи польової артилерії НАТО та Корпусу морської піхоти, в той же час, продовжують використовувати польову артилерію для виконання задач та обов'язків у відповідності з STANAG 2484. Підрозділи польової артилерії також можуть отримати задачі у відповідності із згаданим STANAG 2484, особливо коли вони діють у складі, або спільно з підрозділами Корпусу морської піхоти та НАТО, або якщо їх визначає командир, якому надається підтримка. Параграф, що стосується міркувань застосування з НАТО, або Корпусом морської піхоти, було уточнено.

ОБЛАСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ

Ті, кого стосується цей статут, включають керівний склад та секції штабу загальновійськових формувань. FM 3-09 також може використовуватись іншими організаціями сухопутних військ, інших Видів та об'єднаними силами та штабами для надання допомоги у їх плануванні вогневої підтримки в інтересах ведення операцій сухопутними військами. Це видання застосовується в діючій армії, резерві, сухопутних військах Національної гвардії США, якщо не зазначено інакше.

Воно відповідає STANAG 2484 НАТО «Тактична доктрина польової артилерії» (Союзне Видання щодо Артилерії (AArtyP)-5).

АДМІНІСТРАТИВНА ІНФОРМАЦІЯ

В Статуті використовуються міжвидові терміни, там, де це необхідно. Більшість термінів, що є міжвидовими, або сухопутних військ зазначаються у глосарії, або тексті. Посилання у тексті: Терміни, що вводяться власне Статутом FM 3-09 у тексті виділені жирним шрифтом. Ці терміни і їх визначення будуть включені до наступного видання FM 1-02. Інші визначення у тексті, виділені курсивом та пронумеровані, а пояснення одразу надається. Посилання глосарію: Терміни, які вводяться власне Статутом FM 3-09, позначаються в глосарії зірочкою.

У FM 3-09, термін «батальйон» стосується батальйону, батальйонній тактичній групі, або кавалерійському ескадрону, якщо тільки відмінності у спроможностях не вимагають специфічного

найменування. Термін «рота» стосується роти, ротної групи, або будь-якої іншої організації відповідного рівню.

"Противник" застосовується як для ворога, так і противника, коли використовується як у міжвидовій термінології. (FM 1-02) "Опонент" означає або ворога, або противника. FM 1-21.20

Замовником цього видання є Штаб Командування Підготовки та Доктрин США. Видання було підготовлено Центром підвищення кваліфікації Вогневого ураження СВ США. Письмові коментарі та рекомендації надсилати за формою: DA -2028 (Рекомендовані Зміни до Публікації та числі форми) до Управління підготовки військ та Доктрин,

Центру підвищення кваліфікації Вогневого ураження СВ США, DOTD, ATTN: ATSF-DD (FM 3-09), 700 McNair Avenue, Suite 128, Форт Сіл, ОК 73503; або електронною поштою за формою DA Form 2028.

Введення

Сухопутні війська не ведуть бойові дії одноосібно; вони є частиною об'єднаних груп. Регіональні Головнокомандувачі можуть використовувати будь які спроможності видових компонентів будь-де в межах своїх районів відповідальності. Комбінація дій Видів стала неподільною та важливою для успіху застосування сил, як єдиного цілого. Командири сухопутних військ тепер діють у повністю інтегрованому та взаємозалежному міжвидовому середовищі. Дії інших видових компонентів доповнюють та посилюють дії сухопутних командирів. Навчені отримувати підтримку у обмежених географічних районах операцій, командири сухопутних сил сьогодні розглядають себе і як такі, що підтримують, так і такі, що підтримуються повітряними, військово-морськими силами, космічними силами, силами спеціальних операцій (SOF) у різноманітних, але відмінних за своїм насиченням, операціях. Ці операції можуть змінюватись за регіонами, обстановкою, але часто ставлять війська у складну обстановку у якій одночасно діють як традиційні, так і нетрадиційні сили.

Сухопутні війська, Корпус морської піхоти та багатонаціональні сили є вирішальним компонентом у сухопутному конфлікті. Сухопутні війська проводять наступальні, оборонні та стабілізаційні операції одночасно, як частина взаємозалежних міжвидових сил для досягнення вирішальних результатів.

Операціями підпорядкованих бригад керують дивізії. Формування дивізійного рівню створюються із суміші об'єднаних та загальновійськових сил, які виділяються регіональними командуваннями, засновуючись на бойових завданнях та визначених для ведення операцій, сухопутних сил на театрі. До складу дивізії може включатись будь-яке поєднання важких, «Страйкер», або піхотних бригадних бойових груп (BCTs), а також різноманітні функціональні бригади, як це описано у FM 3-0.

90.6. Додатково до BCTs, кожна дивізія може контролювати цілим рядом бригад підтримки, що включають бригади вогневого ураження (FIB), бойову армійську авіацію, спостереження за полем бою (BFSB), та бригад посилення маневреності (MEB).

Глава 1

Головні принципи вогневої підтримки

Глава 1 має стосунок до визначень та основоположним елементам вогневої підтримки. Параграф I надає визначення. Параграф II описує застосування вогневої підтримки з загальновійськовими формуваннями. Параграф III – обговорює потужності Параграф IV – описує функцію ведення бойових дій – вогневе ураження противника та її відношення до інших Функцій ведення бою. Параграф V завершує главу обговоренням вогневої підтримки та принципів міжвидових операцій.

ПАРАГРАФ I – ВИЗНАЧЕННЯ

ВОГНЕВЕ УРАЖЕННЯ

1-1. Вогневе ураження противника є використанням систем озброєння для створення летальних та не летальних ефектів відносно цілі (Об'єднане видання 3-09).

1-2. Міжвидовий вогонь є вогневим ураженням, що здійснюється застосуванням сил двох, або більше компонентів в ході скоординованих дій для вироблення бажаних ефектів на підтримання спільних цілей (JP 3-0). У цьому статуті, міжвидовий вогонь включає вогневу підтримку надводними військово-морськими засобами (NSFS), повітряну підтримку фронтовою та армійською авіацією та непрямий вогонь інших Видів ЗС. Ведення прямого вогню є притаманним в операціях маневрування.

ВОГНЕВА ПІДТРИМКА

1-3. Вогнева підтримка є вогневим ураженням, яке безпосередньо підтримує наземні, морські, морського десанту та спеціальні сили у їх сутичках з військами противника, бойовими формуваннями та потужностями у переслідуванні тактичних та оперативного рівню цілей (JP 3-09).

1-4. Міжвидовою вогневою підтримкою є об'єднаний вогонь, що сприяє наземним, морським та спеціальних операцій силам у їх переміщеннях, маневрі та контролі території, населення, повітряного простору та ключових водних районів (JP 3-0).

1-5. Схемою вогню є деталізована, логічна послідовність цілей та заходів вогневої підтримки що відноситься до пошуку та ведення вогню по цілях високої цінності для досягнення наміру командира, якому надається підтримка.

Офіцер вогневої підтримки

1-6. Офіцер вогневої підтримки є офіцером польової артилерії від рівню роти до театру бойових дій, який відповідає за або надання порад командирі, або надання допомоги начальнику вогневого ураження (начальнику артилерії) /офіцеру вогневої підтримки бригади у наданні порад маневрені командирі в питаннях вогневої підтримки.

ПАРАГРАФ II – МАНЕВР ЗАГАЛЬНОВІЙСЬКОВИМИ ФОРМУВАННЯМИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНА ОБОРОНА

1-7. Маневр загальновійськовими формуваннями та територіальна оборона (WAS) забезпечують командира шляхами врівноваження застосування елементів бойової потужності з тактичними заходами та задачами, що мають відношення до наступальних, оборонних, або стабілізаційних операцій.

1-8. Загальновійськовий маневр є застосування елементів бойових потужностей під час спільних дій з метою нанесення ураження наземним силам противника; захоплення, зайняття та захисту наземних районів; та досягнення фізичних та психологічних переваг над противником, захоплення та використання ініціативи (ADP 3-0).

1-9. Територіальною обороною (WAS) є застосування елементів бойових потужностей під час спільних дій для захисту населення, військ, інфраструктури та діяльності; недопущення противника до зайняття ним позицій, що надають переваги та консолідації здобутків для збереження ініціативи (ADP 3-0).

1-10. Загальновійськові формування створюються на основі організаційної побудови (штатні організації) та тимчасової реорганізації (формування бойових груп, які створюються з урахуванням та для виконання конкретного завдання). Об'єднання спроможностей сухопутних сил з спроможностями інших Видів ЗС надають сухопутним військам максимальні бойові потужності. Командна робота в штабах і між штабами створює необхідну інтеграцію штабів, що є надзвичайно важливою для синхронізованих операцій. Штаб не може ефективно

працювати без повної кооперації між всіма штабними секціями. Війська не спроможні діяти ефективно без належної співпраці між всіма штабами.

1-11. Ефективна вогнева підтримка забезпечує своєчасним та точним вогнем, який може вводити в оману, знижувати, стримувати, не допускати, знищувати, дезорганізувати, відхиляти, перешкоджати, нейтралізувати та придушувати бойові формування, системи, функції та потужності противника.

Застосування польової артилерії у загальновійськовому маневрі

1-12. Польова артилерія є ядром ефективної координації вогневої підтримки завдяки штабному персоналу, установам вогневої підтримки та ресурсам нанесення ударів. Об'єднання вогневої підтримки є критичним фактором для успіху операцій. Командир відповідальний за інтеграцію вогневої підтримки із всією своєю операцією. Начальник вогневого ураження (начальник артилерії), офіцер вогневої підтримки бригади (FSO) та координатор вогневої підтримки (FSCOORD) радять командирі стосовно розподілу та використанню наявних ресурсів вогневої підтримки. Дивись Главу 2.

Завданням польової артилерії є здійснення вогневого ураження, його об'єднання та спроможності його збільшення для забезпечення командира здатністю домінувати у своєму оперативному середовищі під час ведення спільних наземних операцій.

1-13. Польовою артилерією є матеріальна частина, бойова техніка та озброєння, запаси, боєприпаси та особовий склад, що залучаються до використання гарматних, реактивних, або ракетних (поверхня-поверхня) засобів ведення вогню. Гарматна польова артилерія має класифікацію відносно її калібру:

- Легка – 120 мм і менше.
- Середня – 121-160 мм.
- Важка – 161-216 мм.
- Дуже важка – більше ніж 210 мм (JP 3-09).

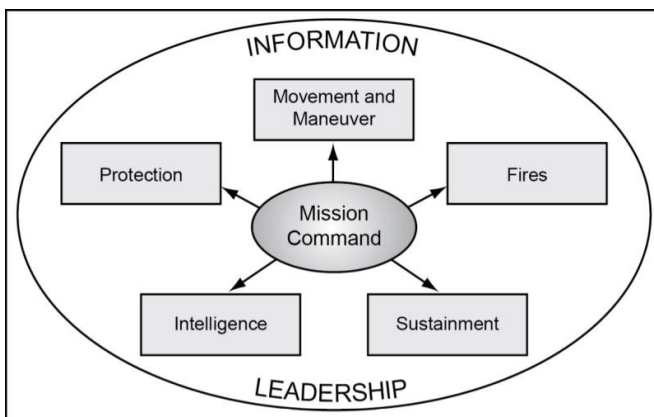
1-14. Вогнева підтримка об'єднує та синхронізує сухопутні, об'єднані та багатонаціональні сили та засоби у визначеному місті та у визначений час. Вогневе ураження противника є критичними для

ведення наступальних та оборонних операцій. Однак, не летальні ефекти є також важливими в ході вирішальних дій, не зважаючи на те, який елемент домінує. Виконання бойових завдань досягненням необхідного поєднання летальних та не летальних ефектів, залишається важливим міркуванням для кожного командира.

Параграф III – Бойові потужності

1-15. *Бойові потужності* є сумою руйнівних, конструктивних та інформаційних спроможностей, які військові частини\формування можуть прикладати у даний час. Сухопутні війська генерують бойові потужності через конвертацію їх потенціалу у ефективні дії (FM 1- 02). Командири осмислюють спроможності з точки зору бойових потужностей. Існують вісім елементів бойових потужностей: керівництво, інформація, децентралізоване управління, переміщення та маневр, розвідка, вогневе ураження противника, забезпечення та захист. Командири здійснюють керівництво та управляють інформацією, посилюючи ефекти інших шести елементів бойових потужностей. У сухопутних військах описують ті шість – децентралізоване управління, переміщення та маневр, розвідка, забезпечення та захист – як функції ведення бойових дій. Командири прикладають бойові потужності використовуючи керівництво та управління інформацією через функції ведення бойових дій.

Дивись Малюнок 1-1.



Малюнок 1-1. Елементи бойової потужності

1-16. Функції ведення бойових дій є групою задач та систем (люди, організації, інформація та процеси), об'єднаних спільною метою, що командир використовує для виконання бойового завдання та досягнення тренувальних цілей (ADP 3-0).

Параграф IV – функція ведення бойових дій – вогневе ураження противника та її відношення до інших Функцій ведення бою.

1-17. Функція ведення бойових дій – вогневе ураження є спорідненими задачами та системами, що забезпечують колективне та скоординоване використання непрямого вогню, протиповітряної та протиракетної оборони, та міжвидового вогню за допомогою процесу ураження цілей. (ADP 3-0) Це включає задачі, що мають відношення до синхронізованих та інтегрованих ефектів вогневого ураження, а також спроможностей нарощування вогню, у поєднанні з ефектами інших функцій ведення бойових дій. Командири включають ці задачі до замислу операції під час планування та уточнюють їх, засновуючись на вказівках щодо організації ураження цілей. Вогневе ураження, зазвичай, робить свій внесок до сукупних ефектів маневру, але командири можуть використовувати їх окремо для ведення вирішальних операцій та формуючих операцій. Функція вогневого ураження включає наступні задачі:

- Вибір наземних цілей.
- Виявлення та встановлення місцезнаходження наземних цілей.
- Ведення вогню.
- Оцінка ефективності.
- Ведення протиповітряної та протиракетної оборони.

1-18. Вогневе ураження противника у широкому сенсі розглядається як вогонь у наступальних та оборонних діях. Такий вогонь відрізняється за його метою, застосовується від тактичного до стратегічного рівню у вирішальних, формуючих операціях та операціях забезпечення. Для більш детальної інформації, дивись Главу 3.

1-19. Функція ведення бойових дій – Вогневе ураження противника включає задачі, що мають відношення до синхронізованих та інтегрованих ефектів непрямого вогню СВ та об'єднаного вогню у поєднанні з ефектами інших функцій ведення бойових дій. Все ці заходи включаються у замисел операції під час планування та процесу організації ураження цілей, засновуючись на вказівках щодо організації

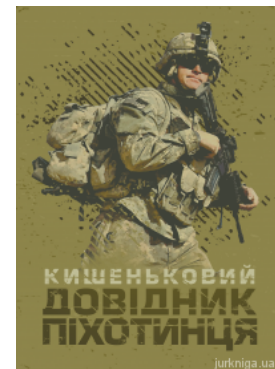
Книги, які можуть вас зацікавити



Про тактику. Теорія перемоги в бою



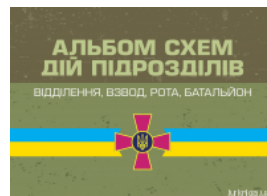
Дії механізованих підрозділів з урахуванням стандартів НАТО



Кишеньковий довідник піхотинця



Військові операції: оперативне мистецтво та військові дисципліни



Альбом схем дій підрозділів (відділення, взвод, рота, батальйон)



Фортифікація та маскування

Перейти до галузі права
Військове право



[Перейти на сайт →](#)